

ZPRAVODAJ ŠRÁMKOVY SOBOTKY

ROČNÍK XLV

5

ZÁŘÍ - ŘÍJEN 2008

CENA 12 Kč

JARMARK JUBILEJNÍ...CO DÁL?

Ať se nám to líbí nebo ne, je tomu již 20 let, kdy se poprvé na soboteckém náměstí objevily prodejní stánky a pódium, u kašny cisterna s Gambrinusem a na ploše náměstí stolová úprava největší sobotecké „hospody“ pod širým nebem. Původně bylo všech 15 stánků stejného vzhledu, zapůjčených od Jednoty z Mnichova Hradiště, stoly od soboteckého Sokola a židle ze zimního stadionu v Liberci. Celodenní program na podiu před starou radnicí a na závěr posvícenská taneční zábava na dupandě z Mladějova. Tak nám to uteklo!

V letošním roce jsme jen na prostoru náměstí vytýčili 140 míst, na několika místech byly občerstvovací stanice, pojezdové kuřecí grily, několik předzahrádek, nabízelo se víno i několik druhů piva, langoše, medovina, dokonce asijské speciality...

Program se vytvářel podle návrhů účastníků předcházejících ročníků. Nejen hlavní odpolední koncert V. Neckáře, ale i dopolední vystoupení – P. Bobka (viz foto) se těšilo mimořádné návštěvě diváků. Zpestřením

bylo účinkování dívčího saxofonového orchestru Luhačovice nebo mužského pěveckého sboru z polské Sobótky. Početnou skupinu stálých návštěvníků tvoří milovníci dechové hudby, tentokrát se potěšili s dechovkou Veselka L. Kubeše nebo s oblíbenou skupinou Staropražských heligonkářů Š. Kozáka. Mladší generace jistě přivítaly folk-rokovou kapelu

Pilgrim Pimple nebo večer vystupující skupinu Konec konců.

Televizní pořad pro děti „Já a Hele“ musel být pro náhlé onemocnění představitelů zaměněn, to se ale stává.

I jubilejní ročník sobotekých slavností proběhl bez incidentů, bez

zranění, bez konfliktů, jak již bývá u nás zvykem. Poděkování za nezištnou spolupráci patří všem, kteří se podíleli na náročné přípravě a organizaci 20. posvícenského jarmarku, 9. festivalu řemesel, 12. sjezdu rodáků i 3. setkání Sobotkových

Koncert Pavla Bobka na soboteckém náměstí

MUDr. Ivan Kafka

KULTURNÍ AKCE V SOBOTCE :

- 24.10. 18:00 - sál spořitelny - KLAVÍRNÍ KONCERT PAVLA KRČMÁRIKA - absolvent ZUŠ Sobotka
- 25.10. 15:00 - sál spořitelny - DRAČÍ NEVĚSTA - loutková hra pro děti - Divadlo Martínek z Libáně
- 31.10. 17:00 - knihovna - VERNISÁŽ FOTOGRAFIÍ L. TOMEŠKA SVATÁ ZEMĚ OČIMA POUTNÍKA
- 08.11. 20:00 - sokolovna - 2. PRODLOUŽENÁ TANEČNÍCH 2008
- 16.11. 15:00 - sál spořitelny - PŘÍHODY VČELÍCH MEDVÍDKŮ - představení pro děti - Divadlo Krapet
- 28.11. 20:00 - sokolovna - VĚNEČEK - ukončení tanečních 2008
- 26.12. 20:00 - sokolovna - ŠTĚPÁNSKÁ ZÁBAVA - Oldies party se Zdeňkem Vranovským

RADNICE INFORMUJE

Slavnostní zasedání Zastupitelstva města Sobotky (15. veřejné) u příležitosti **510. výročí povýšení Sobotky na město** se uskutečnilo **22. srpna 2008** ve velkém sále spořitelny.

Kromě soboteckých občanů se slavnostního zasedání jako hosté zúčastnili: místopředseda Senátu Parlamentu České republiky MUDr. Jiří Liška, hejtmán Královéhradeckého kraje ing. Pavel Bradík, člen rady kraje Pavel Kuřík, starostové družebních měst Wadern (Německo) a Sobótka (Polsko).

V úvodu zasedání starosta města Stanislav Tlášek shrnul nejdůležitější události v životě města za posledních deset let (od 500. výročí povýšení Sobotky na město). Kromě jiného připomenul rekonstrukci základní školy, školní jídelny, opravy některých domů v majetku města, výstavbu Domu s pečovatelskou službou, první a druhou etapu kanalizace, plynofikaci atd. Krátce se zmínil o kulturním, sportovním a společenském životě ve městě. Ocenil činnost Baráčnické obce, hasičů a Sportovního klubu. Vyslovil přání, aby se dále rozvíjela spolupráce a součinnost jednotlivých organizací a spolků.

Účastníky slavnostního zasedání pozdravil hejtmán Královéhradeckého kraje ing. Bradík. V souvislosti s 510. výročím povýšení Sobotky na město uvedl, že každý člověk by se měl zajímat o historii místa, kde žije. Zvláště u dětí a mladých lidí by měl být pěstován vztah k rodnému místu. Ocenil, že Sobotka trvale dbá o mapování vlastní historie – dokladem jsou i dvě nově vydané publikace u příležitosti zmíněného výročí. Nejdůležitějším úkolem zastupitelstva je však vytváření podmínek pro dobré bydlení, kulturní a sportovní život ve městě. Každý občan může svým dílem přispět k tomu, aby se v Sobotce žilo lépe. Slíbil, že Královéhradecký kraj, jehož je představitelem, pomůže městu v postupném zlepšování životních podmínek, a to v oblastech, v nichž je nezastupitelný – například v rekonstrukci silnic II. třídy.

U příležitosti 510. výročí povýšení Sobotky na město bylo předáno čestné občanství – in memoriam – RNDr. Karlu Samšínákovu, CSc. Cena města Sobotky „Za rozvoj a propagaci města“ byla předána čtyřem občanům a dvěma družebním městům. Cenu převzali: Marie Seke-

rová – předsedkyně Kulturní komise města Sobotky, Josef Vejnárek – důchodce, MUDr. Ivan Kafka – předseda Klubu přátel města Sobotky, Ladislav Jirků – funkcionář Sportovního klubu. Za spolupráci s naším městem byla stejná cena předána družebním městům Wadern (Německo) a Sobótka (Polsko).

Miniportréty oceněných přinášíme na jiném místě ZŠS.

V závěru slavnostního zasedání byly pokřtěny dvě nové publikace mapující historii města a Sobotecka. První novou publikací je „Sobotecko minulého století“: fotografie Jaromíra Kuchaře se vzpomínkami RNDr. Karla Samšínáka. Knihu uspořádal MUDr. Ivan Kafka. Autorem druhé publikace s názvem „Malé dějiny Sobotecka“ je prom. hist. Karol Bílek.

Obě knihy lze zakoupit v Městském informačním centru.

16. veřejné zasedání Zastupitelstva města Sobotky

se uskutečnilo dne **25. září 2008** za účasti 12 zastupitelů a osmi občanů.

V rámci řízení o jednoduché pozemkové úpravě v katastrálním území Sobotka (území v oblasti koupaliště – Vesec – Osek) proběhlo zjišťování hranic v lokalitě za bývalým ACHP, kde je plánováno vybudování rybníka a polních komunikací. Současně se jedná o protipovodňové a protierozní opatření. Přípravou plánu úprav daného území se zabývá volený orgán, který nese název Sbor zástupců. Sbor jako poradní orgán posuzuje jednotlivé varianty plánu úprav a návrhy opatření, vyjadřuje se k plánu společných zařízení. Pokud se podaří zajistit potřebné finance, jsou práce rozvrženy na období cca čtyř let. Zastupitelé plán schválili.

Bylo odsouhlaseno rozpočtové opatření číslo 3/2008, kterým se schválený rozpočet na rok 2008 v důsledku přidělených dotací a plánovaných výdajů v příjmové i výdajové části upravuje na částku 56. 128, 740 Kč.

Zastupitelé vzali na vědomí informaci o provedeném dílčím přezkumu hospodaření města ze strany Krajského úřadu v Hradci Králové za období prvního pololetí 2008. Nebyly shledány žádné nedostatky.

Realizace II. etapy kanalizace probíhá v souladu se schváleným časovým harmonogramem. Práce by měly být ukončeny do konce měsíce října 2008, a to včetně částečné opravy Boleslavské ulice - v místech, kde byly prováděny výkopy. Zahájena byla další etapa plynofikace s tím, že by mělo být realizováno vytápění Městského divadla, na které byla získána dotace.

-MJ-

Slavnostní zasedání městského zastupitelstva, vpravo hejtmán Královéhradeckého kraje Ing. Pavel Bradík

RNDr. Karel SAMŠIŇÁK, CSc.
čestným občanem Sobotky

Čestné občanství in memoriam bylo u příležitosti 510. výročí povýšení Sobotky na město uděleno soboteckému rodákovi RNDr. Karlu Samšínákov, CSc.

Narodil se 2. ledna 1923 v Sobotce. Od dětství měl blízký vztah k přírodě – sbíral a studoval hlavně brouky. Během studia na gymnáziu v Mladé Boleslavi ve své zálibě pokračoval a ještě ji prohloubil. Výběr vysoké školy pak logicky odpovídal jeho zájmům: vystudoval Přírodovědeckou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Prvním zaměstnáním se pro něho stalo místo v děčínském muzeu. V něm pracoval pět let. Pod vlivem kolegy se tady rozvinul i jeho vztah k výtvarnému umění. Z děčínského muzea přešel do Československé akademie věd v Praze. Postupně tam pak pracoval v Biologickém, Entomologickém a Parazitologickém

ústavu. Věnoval se studiu mravenců, později se podrobně zabýval hlavně roztoči. Ve své vědecké práci dosáhl značných úspěchů nejen v domácím, ale i v celosvětovém měřítku.

Od mládí měl vřelý vztah k rodnému kraji. Se zaujetím se věnoval vlastivědě a literatuře Českého ráje a milované Sobotky. Měl rád divadlo – byl dokonce principálem skautského loutkového divadla. Pracoval v soboteckém muzeu, hojně publikoval v regionálním tisku. Byl členem Baráčníků a dalších spolků.

Stal se nejen uznávaným odborníkem ve svém oboru, ale také znalcem výtvarného umění. Obdivoval zejména grafiku. Měl mnoho přátel nejen mezi předními grafiky, ale také mezi malíři. Za svůj život shromáždil rozsáhlou sbírku exlibris.

Od zrodu festivalu „Šrámkova Sobotka“ patřil mezi jeho organizátory. Od roku 1974 byl iniciátorem a hlavním organizátorem výstav, které bylo možné shlédnout v Šolcově statku. Do Sobotky přiváděl vynikající umělce, čímž značně obohacoval kulturní život města.

Byl známou, velkou osobností. Přesto celý život zůstal skromným člověkem, který nestál o žádná zvláštní uznání. RNDr. Karel Samšínák zemřel 2. srpna 2008 a dle svého přání odpočívá na soboteckém hřbitově. Udělení čestného občanství – byť in memoriam – mu právem náleží.

-MS-, -MJ-

RNDr. Jan Samšínák přebírá z rukou starosty čestné občanství, které bylo uděleno jeho otci in memoriam.

foto: Drahomíra Flodрманová

CENA MĚSTA SOBOTKY „ZA ROZVOJ A PROPAGACI MĚSTA“

Marie Sekerová

V Sobotce působí od roku 1965. Byla učitelkou místní základní školy. Po odchodu do důchodu zůstala věrná své profesi. Ve škole i nadále pracuje na částečný úvazek. Učí němčinu. Jako předsedkyně kulturní komise se významně podílí na přípravě programů festivalu Šrámkova Sobotka. Její dlouholetá a obětavá práce v oblasti kultury je pro naše město velkým přínosem.

Josef Vejnárek

Neúnavně a obětavě pracuje v mnoha společenských organizacích: v Sokole, v Obci baráčníků, ve Sboru dobrovolných hasičů a ve Sportovním klubu. Je aktivním členem Klubu přátel města Sobotky.

MUDr. Ivan Kafka

Je nejen uznávaným lékařem, ale také neúnavným propagátorem Českého ráje, Sobotecka a samotné Sobotky. Je to také vynikající fotograf. Jako představitel Klubu přátel města Sobotky má zásluhu na propagaci turistického ruchu, organizaci akcí jako je například sjezd rodáků, setkávání Sobotkových a zejména pak na posvícenském jarmarku, jehož jubilejní 20. ročník se uskutečnil právě letos. Jím pořádané výstavy fotografií či obrazů jsou kulturním zážitkem nejen pro místní občany, ale i pro „přespolní“ včetně zahraničních hostů. Značné úspěchy dosahuje MUDr. Kafka i v oboru krátkého filmu. Tematicky se vztahují k Českému ráji a k samotné Sobotce. Je jeho zásluhou, že Sobotka vstoupila do povědomí široké veřejnosti.

Ladislav Jirků

Neúnavně pracuje v místním fotbalovém klubu. Je dlouholetým funkcionářem výboru, rozhodčím okresních fotbalových soutěží mládeže, ale současně také jedním z neaktivnějších členů klubu, kteří se podílejí na opravách a údržbě místního stadionu. Aktivně pracuje i v dalších sportovních organizacích.

Město Wadern (Německo)

Spolupráce našich měst započala v roce 1990. Je stále aktivní a je příkladem demokratického a skutečně přátelského soužití s našim největším západním sousedem v rámci Evropské unie.

Město Sobótka (Polsko)

Díky spolupráci a společným aktivitám máme možnost blíže poznávat život a práci našich severních sousedů v rámci Evropské unie. Velmi těsná je spolupráce našich základních škol.

NÁVŠTĚVA Z NĚMECKA

Posvícenských slavností se zúčastnila rovněž 22 členná delegace z Wadernu, s níž naše město před 15 lety pod vedením starosty J. Kolumpky uzavřelo partnerskou smlouvu.

Partnerská delegace měla rozmanitý a bohatý pro-

gram. Její zástupci se v čele se starostou Fredi Devaldem zúčastnili slavnostního zasedání u příležitosti 510. výročí povýšení Sobotky na město. Ve svém vystoupení F. Devald slíbil podepsaný družební dokument dodržovat a přátelství intenzivně rozvíjet. Další program delegace byl spojen se soboteckým posvícením. V neděli navštívili Humprecht, sobotecký hřbitov, prošli se kolem hradu Kost a měli možnost prohlédnout si zámek Domousnice. Tam také v zámeckém sklípku ochutnali víno z místní vinice.

Diskutovalo se o tom, co je stejné a co je v obou zemích rozdílné. V Německu např. existuje intenzivní spolkový život, proto mohla tak početná delegace do Sobotky přijet. Se svým pobytem v Sobotce byli spokojeni a jako obvykle – darovali městu peníze. Tentokrát 500 EUR pro mateřskou školu a 500 EUR pro základní školu.

-MS-

DVOJÍ KŘEST

Tak se to přece podařilo: k výročí 510 let města se připravovaly 2 významné publikace:

Město Sobotka ve spolupráci se sousedními obcemi vyhovělo žádosti historika Karola Bílka a sdružilo prostředky na vydání I. dílu **Malých dějin Sobotecka**. Stručná fakta, přibližující dějiny města Sobotky a okolí, přispějí snad k tomu, aby mladší generace byly lépe informovány o regionu a jeho historii.

Klub přátel města Sobotky měl práci ztíženu. Vydání fotografické publikace JUDr. Jaromíra Kuchaře, nazvané **Sobotecko minulého století**, připravoval již v roce 2006 ke stému výročí narození tohoto soboteckého rodáka. Kvůli obtížné spolupráci a neochotě Památníku písemnictví k zapůjčení archivovaných negativů se práce na realizaci publikace protahovaly.

Nakonec se mi podařilo ve studovně Památníku ve Starých Hradech prohlédnout cca 1200 negativů, z nichž zhruba 600 jsem naskenoval pro naše účely. Z nich bylo pak vybráno 80 fotografií, které svými poznámkami doplnil nedávno zemřelý polyhistor – dlouholetý předseda Klubu přátel města Sobotky – RNDr. Karel Samšíňák.

Podařilo se připravit obě publikace jako dárek svému městu ke vzpomínanému výročí, a tak se mohlo na závěr slavnostního zasedání městského zastupitelstva 22. 8. 2008 přistoupit ke křtu obou knih. Představitelé města poděkovali oběma autorům za realizaci významného přínosu k dějinám města a společně s krajským hejtmánem Ing. Bradíkem pokřtili obě publikace.

Za režijní cenu jsou knihy v prodeji v Městském informačním centru v Sobotce nebo na adrese KPMS, Zahradní 540, 50743 Sobotka, tel. 602705004

-fka-

RECENZE KNIHY

K. Bílek a kol., **Malé dějiny Sobotecka**

Příroda, osobnosti, data, události. I. díl – do roku 1850

Ve dnech tradičního soboteckého posvícení byly uvedeny „do života“ záslužné **Malé dějiny Sobotecka**, resp. jejich první díl, sledující historii do roku 1850. Knížka má podtitul Příroda, osobnosti, data, události.

Vydalo ji město Sobotka spolu s dalšími obcemi Sobotecka (2008).

Po úvodu Zdeňka Beneše, věnování Karola Bílka „Sobotce k 510. výročí povýšení na město“ a vymezení teritoria (Co je Sobotecko?) se knížka zabývá přírodou Sobotecka. Autoři kapitoly (Daniel Bílek, Lukáš Bílek, Lenka Šoltysová a Petra Zíková) se věnovali celkově krajině Sobotecka, její fauně i flóře, chráněným územím (Plakánek, Podtrosecká údolí a Dubolka) i památným stromům, na prvním místě s „nebožkou“ Semtinskou lípou. V další kapitole připomíná Karol Bílek své předchůdce – kronikáře a dějepisce a nejvýznamnější historické a vlastivědné práce včetně sborníků a časopisů, které se regionem zabývaly.

Vlastní historické téma v knize začíná kapitolou archeoložky Evy Ulrychové věnovanou pravěku a ranému středověku tohoto regionu. Seznamuje čtenáře s archeologickými nálezy na daném území od mladší doby kamenné (neolitu) přes dobu bronzovou a železnou k památkám doby římské a vlastnímu středověku. Seznamuje navíc čtenáře i s dalšími významnějšími archeologickými nálezy až do 18. století.

„Malé dějiny“ pak začíná Karol Bílek obdobím před povýšením Sobotky na město, podrobně sleduje život ve městě a okolí v „poklidnějších“ i válečných časech, připomíná Valdštejna i historii sobotecké monstrance, pak období Černínů a dalších majitelů kosteckého panství, jehož součástí Sobotka byla, sleduje ohlas a důsledky tereziánských a josefinských reforem a pak období národního obrození, které našlo na Sobotecku vskutku živnou půdu. Končí změnami, které přinesl rok 1848. Tento první díl je zakončen statistickým přehledem Sobotecka v polovině 19. století. Na konci knížky je ještě seznam pramenů a podrobná bibliografie, která uspokojí i zájemce o detailnější pohledy na historii i osobnosti Sobotecka.

Čtenář jistě ocení i bohatou fotodokumentaci, a také to, že reprodukce jsou vždy u textu, což usnadňuje představu i studium.

Knížka přináší, přestože jde o první díl, ucelený pohled na téma. Obohatila významně obyvatele, rodáky i přátele Sobotky. Ti všichni se jistě už těší na druhý díl, který nás dovede až k naší živé současnosti. Karolu Bílkovi a všem, kdo se o vznik i vydání knížky zasloužili, patří upřímný a srdečný dík.

Aleš Feters

SOBOTKOVÉ PO TŘETÍ

Ve dnech soboteckého posvícení se tradiční programová náplň rozrostla ještě o III. ročník setkání Sobotkových – osob, jejichž příjmení je spojeno se jménem našeho města. Tuto tradici jsme založili před deseti lety, když jsme poprvé pozvali první jmenovce k oslavám 500 let města Sobotky, navíc se zúčastnili i oficiální představitelé polského města Sobótka, s nimiž udržujeme od té doby přátelské vztahy.

Nápad se zrodil zjištěním, že řada významných osobností někdy ani neví o existenci města s tímto jménem. Ve snaze seznámit je se Sobotkou a jejím okolím, obeslali jsme podle adres, získaných z telefonních seznamů, téměř 1000 jmenovců. A protože se nápad

ujal, uskutečnili jsme druhé setkání v r. 2003 a třetí letos. Potěšitelné je, že sem v tyto dny přijíždějí nejen noví „Sobotáci“, ale že se vrací i ti, kteří se při první návštěvě nestačili porozhlédnout.

V krátkém dopoledním programu jim pořadatelé připravili verše F. Šrámka v přednesu herečky Romany Sittové, hudební vložku zajistil sobotecký rodák Josef Žemlička se svým Zámeckým saxofonovým kvartetem, s historií vzniku města i jeho názvu tradičně seznámil Karol Bílek. Šolcovou ulicí podle Šolcova statku se pak účastníci setkání přesunuli do kostela, kde se mohli obdivovat nádherné barokní výzdobě z dílny rodu Jelínků (původem ze Sobotky) s odborným výkladem p. děkana Maryšky.

Po hromadném fotografování před budovou radnice (viz foto na str. 6) byli návštěvníci přijati ve slavnostní síni MěÚ starostou S. Tláskem, který jim předal „Domovský list“ – grafiku hodnou zarámování – s právy kdykoliv navštívit a kdekoliv propagovat jejich „domovské“ město. K tomu jim měla přispět i řada suvenýrů včetně obou knih, pokřtěných v předvečer setkání. Program nabízel i prohlídku zámku Humprechtu, kam je dopravila kyvadlová doprava mikrobuse, a zbytek odpoledne se mohli věnovat návštěvě Festivalu řemesel v městském parku nebo Posvícenskému jarmarku na náměstí a v ulicích města.

Účastníci setkání byli z Olomouce, Brna, Plzně, Žamberka, Chomutova, Aše aj. měst, nejvzdálenější Tomáš Sobotka z Příbora. Nejstarší účastník byl 87-letý Jindřich Sobotka z Ústí n. Labem, benjamínek 10-měsíční Radim Sobotka z Mladé Boleslavi.

Celkem se přihlásilo v letošním roce 234 jmenovců z 80 rodin, přesto máme co dohánět: podle posledního sčítání bylo v ČR k 9. 5. 2007 celkem 5535 osob tohoto příjmení – 2787 žen a 2748 mužů.

Řekněme si s Werichem: milujte se a množte!

-fka-

POSVÍCENSKÉ PÁTKY

Stalo se spontánní tradicí, že naše občany začala zajímat páteční podvečerní posezení na soboteckém náměstí. Nejprve se před lety objevovali první degustátoři speciálního plzeňského Gambrinusu, vyráběného přímo pro naše oslavy, postupně se k nim přidávali stánkaři s lahůdkovým občerstvením, a tak se již v tuto dobu scházela značná pohodová společnost na náměstí. Přidala se i hudba (v letošním roce Srazilka z Drštěkryjí) a v posledních čtyřech letech projekce videofilmů z produkce K-studia Klubu přátel města. V letošním – jubilejním roce – ještě slavnostní zasedání městského zastupitelstva za osobní účasti krajského hejtmána Ing. Bradíka a dalších hostů, a nakonec i nejpozoruhodnější ohňostroj, který zatím Sobotka viděla.

Zde snad již jen omluva těm, kteří se drželi programu a nestihli začátek ohňostroje přímo na náměstí: agentura, která ohňostroj zajišťovala, se obávala zhoršení počasí a vzhledem k tomu, že vše bylo odpalováno elektronicky, hrozilo zrušení podívané. Proto byl pořadatel nucen operativně zkrátit program videofestivalu a dopřát hojným návštěvníkům světelnou show nebývalé krásy o něco dříve. (Sv. Petr si nakonec to laškování rozmyslel.)

-fka-

KONČÍ SOBOTECKÁ RODÁCKÁ TRADICE ?

Tak máme za sebou další sobotecké posvícení. Slavilo se letos opět o týden dříve (má být první neděle po sv. Bartoloměji, tedy po 24. srpnu – ale to už by bylo úplně na konci prázdnin). Měli jsme ho spojeno s 20. posvícenským jarmarkem, s 9. festivalem řemesel, se 3. sjezdem Sobotkových, se 4. festivalem videofilmů, s oslavou 510. výročí povýšení Sobotky na město a mezi oficiálním programem bylo zmíněno i konání 12. sjezdu rodáků a přátel města. A právě tato poslední jmenovaná akce se nějak ztrácela v pozadí ostatních...

Přitom právě sjezdy rodáků a přátel města Sobotky bývaly již od konce 19. století vrcholnými společenskými slavnostmi. Sjížděli se na ně hosté z celé republiky i ze zahraničí. Pamatuji se, jak v roce 1948 přijel strýc Alois Kyzivát až z Los Angeles v USA. Sjezdu v roce 1893 se zúčastnil i básník Jaroslav Vrchlický a spisovatel Karel V. Rais.

Rodáci a přátelé Sobotky, sdružení od roku 1925 v Kruhu rodáků a přátel města Sobotky a okolí v Praze, si navíc dávali záležet, aby každý sjezd zanechal pro město trvalou památku. A tak pro 1. sjezd v roce 1882 sestavil Václav Jaromír Černý hodnotný sjezdový Památník, v roce 1893 byla odhalena pamětní deska Františku Věnceslavu Jeřábkoví, rok 1906 přinesl další sjezdový Památník, pak se konal 4. rodácký sjezd až roku 1920. Slavný 5. sjezd roku 1927 vrcholil odhalením rodáckého pomníku na soboteckém hřbitově a o 10 let později se otevíral obnovený Humprecht a v něm černínská expozice.

V období po 2. světové válce se ustálila tradice konat rodácké sjezdy v osmičkových letech. A tak 7. sjezd v roce 1948 připomněl 450. výročí povýšení Sobotky na město pěkným hodnotným sborníkem věnovaným historii města. Podobné sborníky vyšly i v letech 1958 a 1968. Jenže právě ten 9. sjezd v roce 1968 se nevydařil – právě v den jeho zahájení 21. srpna přijelo hostů obzvláště moc, jenže nezvaných, na tankách... A v roce 1978 za normalizace nebyl ani sjezd, ani sborník. Až o 10 let později se podařilo uskutečnit 10. sjezd s bohatým programem a malým sborníčkem a v roce 1998 se slavilo v programu 11. sjezdu již 500. výročí povýšení Sobotky na město. Dárek v podobě velké fotografické knihy Sobotecko – krajinou Českého ráje dostalo město o rok později.

Letošní konec srpna byl tedy dobou konání 12. rodáckého sjezdu. Slovy se naplnila více než 120-ti letá tradice. Ve skutečnosti se o sjezdu – kromě řádku na plakátu a na přehledu kulturních akcí ve 4. čísle ZŠS – téměř nemluvalo. Čím to je? Má na to vliv skutečnost, že opravdoví rodáci vymírají a noví občané Sobotky se rodí v porodnicích okolních měst nebo se do Sobotky stěhují? Či se projevuje fakt, že Sobotáci a přátelé města žijící mimo Sobotecko se neumějí dát dohromady jako za časů Miloše Peldy, Václava Peči a Josefa Volfa? Nebo si říkáme, že rodácký sjezd je jakási staromódní zbytečná tradice? Nechci dělat nějaké závěry, navrhopvat to či ono – jen vyzývám k zamyšlení nad těmito otázkami.

Ale jinak se letošní posvícení vydařilo, díky všem, kdo se o to přičinili.

Karol Bílek

*Fotografie Sobotkových před Městským úřadem v Sobotce
Na 3. setkání přijelo 234 lidí se jménem Sobotka / Sobotková. (více článků na str. 5)*

LESNICTVÍ V LITERATUŘE FRÁŇI ŠRÁMKA

1. část

Český básník, prozaik, dramatik a publicista Fráňa Šrámek (*19.1. 1877 Sobotka, okres Jičín, + 1.7.1952 Praha) je přední představitel básnické generace radikálního sociálního buřičství a ideálu svobodně a plně prožívaného života. Dále byl symbolista, impresionista, vitalista a naturista a lyrický prozaik a dramatik, jemuž nejvlastnějším zdrojem inspirace vedle ženy a lásky byla příroda a v ní zejména les a luka, sady i řeka. Pro Fr. Šrámka je charakteristický lyrismus a emocionalita a úsilí zachytit vnitřní citový a smyslový prožitek. Jeho básnický jazyk vyznačuje silná emocionalita a bohatá obraznost, umění náznamu a podtextu a lyrického postžení atmosféry.

V první části naší studie si nejprve povšimneme utváření Šrámkova vztahu k lesům, stromům, lesníkům a myslivcům na základě životopisných vzpomínek a korespondence a ve druhé části pak lesnických a mysliveckých motivů v Šrámkově literární tvorbě.

Nejprve uvedeme **stručný životopis Fráni Šrámka (1877-1952)**, který se narodil 19. ledna 1877 v Sobotce na Jičínsku jako syn berního úředníka. Dětství prožil v patriarchálním městečku, ve svém rodišti, kam se později vracel osobně o prázdninách i svým dílem. S rodiči se několikrát stěhoval: 1882 do Zbiroha, 1885 do Písku, kde prožil gymnaziální léta. Maturoval r. 1896 v Roudnici nad Labem a zapsal se na studia práv v Praze, která však nedokončil. R. 1899 nastoupil jako jednorozční dobrovolník vojenskou službu v Českých Budějovicích, ale pro jeho antimilitaristické postoje anarchy mu byla vojenská služba prodloužena o rok. Později, od začátku 20. století se věnoval literární tvorbě, ovlivněné anarchismem i dekadencí, symbolismem i vitalismem, později vystřídaným naturismem, impresionismem a sensualismem. Za první světové války bojoval na ruské frontě, v Itálii a Rumunsku (*Listy z fonty, 1956*). Po krátké spolupráci s Neumannovým Červnem se sblížil s okruhem kolem Karla Čapka. Tvořil mimo literární hnutí. Od poloviny 30. let se prakticky odmlčel a za německé okupace se na protest proti nacistům zcela uzavřel ve svém pražském bytě. Fr. Šrámek zesnul 1. 7. 1952 v Praze ve věku 75 let. Svým mnohostranným literárním dílem a osobitou poetikou významně zasáhl do předválečného vývoje české poezie, prózy i dramatu.

Nyní se zaměříme na **Šrámkův vztah k přírodě a zejména k lesům**. „*Lesy, lesy – jak já ti mám, děvečko, lesy rád! Žral jsem je, vibroval jsem čumákem jak lovecký pes... Dnes jsem byl 9 ½ hodiny v lesích. A co jsem všecko neviděl nového!*” Takto expresivně a osobitě se vyznává ze své lásky k lesům 34letý básník Fráňa Šrámek v dopise z Havlíčkova Brodu 18. 7. 1911 své ženě Miloslavě Hrdličkové (citovány *Listy z léta, Hradec Králové 1966, s. 24*). Vždyť příroda a především lesy a luka, sady i řeky tvoří neodmyslitelnou kulisu a dekoraci i nevyčerpatelnou inspiraci pro literární díla Fr. Šrámka.

Mládí Šrámek si zamiloval lesy už za svých studií v Písku, v jihočeském městě v moři lesů a v kolébece

českého středního lesnického školství. Do města, kde „*po řece Otavě za vorem vor v jarech a letech odplouvaly*”, přišel Šrámek v roce 1885, kdy zde začínal první český lesnický běh, od roku 1888 rozšířený na první českou revírnickou školu. V letech 1888-1894 byl Šrámek žákem píseckého gymnasia. Po celou dobu bydlil v domě U Koulí, v domě, z jehož okna hleděl na typický šrámkovský přírodní areál - „*do luk a k tmavé hradbě lesů na obzoru*”, jak čteme o dospívajícím studentovi Janu Ratkinovi v románě *Stříbrný vítr (1910, 1921)*. V tomto téměř desetiletí píseckých let, v nichž prožíval své chlapectví a jinošství, rodil se v Šrámkovi básník. Zajisté za mocného spolupůsobení okolní krajiny na vnímavého studenta, jehož vábily procházky blízkými lesy: „*co by kamenem dohodil kolkolem šoumalo zelené vlnobití lesů*”, kolem okouzlující řeky a lukami. Zde se také zrodila láska ke květinám a záliba v botanice. V Šrámkově archivu v Sobotce jsem zjistil, že v básnickově vlastní knihovně se zachoval Polívkův Klíč k úplně květeně zemí koruny české se Šrámkovými vpisky lidových jmen rostlin ze Sobotecka apod. Šrámek měl i sympatie k lesníkům a myslivcům a s některými později uzavřel pevné a trvalé přátelství, anebo s nimi literárně spolupracoval, jako například s Františkem Bezceným Benkovčanem a Janem Seidlem. První, kdo mu otevíral tajemství lesa, byl písecký lesmistr Josef Zenker (1841-1894), spoluzakladatel a první ředitel české lesnické školy v Písku. Šrámek se totiž jako studentik skamarádil se Zenkovým synem. A tak se stávalo, že lesmistr Zenker brával oba chlapce s sebou, když ve speciálním kočárku jezdil na prohlídku městského polesí. Prof. V. Hejn v časopise *Facír (SLTŠ Trutnov, únor 1968, příloha)* správně připomněl, že za těchto vyjížděk citlivý chlapec Šrámek „*vnímal celou bytost vyprávění lesníkovu a vracival se jako opojený a zamilovaný do kouzla, jímž na něho působily lesy*.” Tehdy se lidová píseň „*Já jsem malý mysliveček*” stala nejmilejší písní Šrámkovou a také doma mu nejčastěji říkali „*myslivečku*”. Proto pochopíme, proč ve Stříbrném větru (kapitola XIII) Šrámek tolik straní touze studenta reálky Ludvíka Viky stát se myslivcem, resp. lesníkem.

Po celý život Fr. Šrámek intenzivně vnímal přírodu a hluboce prožíval dění v ní i svá citová vzrušení. Nejen dílo, ale i hojná ličení v korespondenci z prázdnin strávených na venkově a básnické texty v korespondenci z války dokládají, že les, sady, stromy tvoří nedílnou součást lidské i umělecké osobnosti Šrámkovy. Jako voják první světové války si pozorně všímá rumunské a italské přírody. Srdcem však zůstává v Čechách. Stále se mu vrací vzpomínky na českou přírodu, na lesy rodného Sobotecka i na milou ženu: „*Milá Milko,*” píše 5. 8. 1915 z rakouského Villachu, „*šli jsme dneska kusem nádherného lesa, takovou huňatou prahřívou skutečné přírody, musel jsem myslet na tebe, jak by ses tu šťastně v lese vydýchala, Ty, která jsi měla ráda doupňácké kouty pelestrovského lesa...*” (*Fr. Šrámek, Listy z fronty. Výbor z korespondence 1915-1918. Praha 1956, s. 5*). Spadlý ořechový list v maďarské Mahadii mu vyvolává reminiscenci na kaštiny pod manželčiným oknem v Praze. Před Vánoci 1916 při strážu v rumunské vesnici, „*chodě s úsměvnou zapomenutostí snícího lovce, s puškou, nevyrušovanou z klidu, říkáje olýsa-*

lým akátům, s čím bych se raději svěřil našim chundelatým borovicím „ (18. 12. 1916), stejně jako v létě 1918 v italském Fraforeano myslí na stromy svého domova. „Od okna se mi nehýbá prodavačka vějířů, bezboká palma; ne, nic od ní nekoupím, s tou se nedohodneme. To již si na lepší noze stojíme s její sousedkou, pořádnou jedlí; tůze stará láska, jehličím voní.” (1. 6. 1918) Dobře si však rozumí s domácími jehličnany. Podobně jako krkonošský myslivec pan Beyer z Němcové Babičky si činí Šrámek důvěrníky z lesních stromů: „Šel jsem na poradu k jednomu starému smrku, sedávám pod ním nebo postávám, když prší, vedlí jsme spolu včera navečer delší diskurs, a ten mi to poradil.” (F. Šrámek, Listy z léta. Výbor z korespondence Miloslavy Hrdličkové-Šrámkové. Hradec Králové 1966, s. 43, 7. 8. 1922). Obdobný motiv má Šrámkova báseň Les, rádc.

Tak jako hluboce trpěl, když v bitevní čáře viděl vyvrácené stromy a zdevastované lesy, stejně ho zraňovaly procházky lesy napadenými ve 20. letech 20. století mniškou.. „Po lesích je ovšem mnoho zkázy, ale utěšuje, že po mnišce již není potuchy, zkáza již nebude pokračovati. Letošní červen odkrouhal mnišku docela. Postižené lesy musí být do dvou let po zákonu znovu vysázeny v téže rozměře, a již se s tím počíná; a jdeš-li tedy takovým lesním hřbitovem, představíš si příští, krásný, silný les, a přestane to bolet” (Sobotka 24. 7. 1923). O dvě léta později básník Šrámek radostně píše ženě o soboteckých lesích: „...jsou letos krásné; rány po mnišce zcela zahojeny; nikde již jediná rezavá skvrna, vše nově vysázeno mladým jehličím.” (Sobotka 16. 7. 1925)

Snad na základě těchto několika vhlédů do života spisovatele Fráni Šrámkova lépe pochopíme, proč tolik místa a pozornosti věnoval ve svém díle právě lesům a přírodě vůbec.

O lesnických mysliveckých motivech v díle Fráni Šrámkova pojednáme příště, ve 2. části, která vyjde ve ZŠS 06/2008.

PhDr. Jiří Uhlíř, Jaroměř 3 – Josefov

VZPOMÍNKA NA PŮSOBNÍ PROF. VÁCLAVA HEJNA V TRUTNOVĚ

Roku 1949 jsem se stala studentkou Vyšší sociálně zdravotní školy v Trutnově. Ta ještě skoro celý rok ze dvou třetin fungovala jako rodinná škola pro ženská povolání. Sídila v budově nynějšího trutnovského muzea. V prvním ročníku se nás sešlo 31 studentek a studentů (chlapců bylo 5) – vyplašených a vyděšených, vlastně ještě dětí. Učili jsme se vařit, základy dietetiky, základy ručních prací, psychologie, pedagogiky a filozofie. Pamatuji si, že za každý prohřešek ve třídě jsme museli (i páni kluci) za trest vyšíť třeba i 20 dírek, takže moje rodina včetně babičky byla každou chvíli zaměstnaná... Většinu zdravotních předmětů nás učili neprofesionálové, než na jejich místa nastoupili trutnovští lékaři - jako primář MUDr. Rousek, velká chirurgická kapacita, prim. MUDr. Emil Lánský, který se přistěhoval z Prahy, miláček třídy, elegán, vždy v obleku a precizně vyžehlených košilích. Filozofii učil prof. Just, velice

vzácný člověk, do dnešní doby trutnovský kronikář.

Jednou se otevřely dveře třídy a v nich se objevil avizovaný vysoký brýlatý pán s přísným obličejem, ale zlatým srdcem, prof. Václav Hejn, snad všeho znalý, od jazyků po světovou literaturu. Tehdejší režimem byl přinucený jít učit, kam mu určili. V nemilosti se ocitl pro své neměnitelné zásady a vyšší principy mravnosti. Když jsme začali probírat francouzskou poezii a pana Molliera, skoro nikdo z nás neuměl vyslovit jméno Tarteuffe. Tak dlouho nás mučil s výslovností, až jsme mu tak začali říkat... Co jsme nevěděli, to nás naučil, dovedl nás až k maturitě. Věděli jsme, že manželé Hejnovi byli spřáteleni s básníkem Fránou Šrámkem. Mnozí z nás za nimi i s rodinami jezdili na návštěvu do Sobotky. Nikdy jsem nic dojemnějšího nezažila, než když mě objal a řekl mi dívčím jménem. Při každých našich maturitních setkáních na něho vzpomínáme. Byli jsme v Trutnově jeho prvním ročníkem, maturovali jsme roku 1953. Vzpomínáme na ušlechtilého člověka, který nás vedl k větší vzdělanosti, pravdě, slušnosti a hrdosti. Myslím, že se mu to z velké míry podařilo. Kdyby to nějakým kouzlem šlo, určitě nejsem sama, která by mu slovy jeho milovaného básníka řekla: „...na tiché pěšince v lukách čekám na Tebe...”

Marcela Řezníčková-Kleinertová

Publikovaným textem připomíná redakce narození V. Hejna dne 26. září 1898 v Sobotce. Ke vzpomínkám na manžele Hejnovy vybídl úvod k Hrašeho biografické práci o obou osobnostech, která vyšla v loňském roce pod názvem Tam v tom domě na náměstí.

VZPOMÍNKA NA KOLEGU

Možnost spolupráce s doktorem Samšiňákem byla pro mne kdysi nejpřesvědčivější pobídkou v rozhodování podílet se na tvorbě Vlastivědného sborníku Od Ještěda k Troskám a nakonec i dalším směřování OS Paměť Českého ráje a Podještědí. V Turnově jsme se potkávali pravidelně a posléze nejen tam. Na loňském soboteckém svátku českého jazyka jsme v diskusi „doodbočovali“ až k ptačím parazitům, kdy několik objevů pojmenoval po svých přátelích, abychom skončili u „mých“ slavíků.

Jen otázku významného znalce ptactva, soboteckého lékárníka Fierlingera, jsme nestačili uspokojivě tehdy vyřešit – a už to nestihneme. Za knižní ornitologický skvost s vepsanou výzvou: „ať při ornitologii nezapomínám taky na roztoče“, jenž mi věnoval, jsme mu se synem pověsili letos v létě na Šolcově domě podkovu podkováky, jejichž zrezivělý „mustr“ přinesl do hospody zabalený v kapesníku. Stihli jsme to tehdy, jak si přál do 13. hodiny, kdy on však už na zahájení chyběl.

Nejen za to, že minulý podzim poctil návštěvou vernisáž mé slavičí výstavy v Mladé Boleslavi, ale i za to, jak bezednou studnicí informací pro mne byl, jsem mu věnoval po rádiových vlnách naší „Jizery“ pořad s přáním uzdravení. Osud s ním však měl už jiné plány, já jej ale přesto nyní kupodivu potkávám častěji. Jeho fundovanou společnost totiž od té doby tuším v každém kroku krajinou jeho Sobotecka. A jestliže mistr Štěpán Rak při

loňském májovém naslouchání kněžmostským slavíkům při pohledu k rozsvícené vymrzlé obloze varoval před rokem s osmičkou, pro mne se tento zakalil až ztrátou kolegy Karla Samšíňáka.

Pavel Kverek, ornitolog z Kněžmostu

OBEC BARÁČNÍKŮ

Oslava 15. výročí trvání Domu pokojného stáří v Libošovicích

29. srpna v odpoledních hodinách se na zahradě Domu pokojného stáří v Libošovicích sešli jeho obyvatelé se svými hosty a pracovníci, aby zhlédli kulturní program, který pro ně k 15. výročí připravili baráčníci.

Po úvodním slově pí ředitelky Kolové pozdravila a zdraví všem přítomným za baráčníky popřála rychtářka tetička Rulcová, která se pro tuto slavnostní příležitost oblékla do baráčnického svérázu.

Mladoboleslavský a kyjovský kroj předvedly tetičky Pažoutová a Švarcová. Teta Švarcová podala odborný výklad o jednotlivých částech krojů. Promenádu tetiček mezi diváky doprovázela hudba pod vedením souseda Vody. Tetičky rozdávaly vynikající koláče a perníčky různých tvarů a velikostí. Při tom všem ještě stihly odpovídat na zvědavé dotazy seniorů na předváděné kroje. Přehlídka krojů vyvolala u řady z nich mnoho vzpomínek na časy minulé. K dobré pohodě svátečního odpoledne přispěly i historky z jejich mládí. „Česká beseda“ zatančená souborem mladé chasy ze Března umocnila již tak skvělou náladu. Celé odpoledne se zájmem sledovaly i pozvané dobrovolnice, které s Charitou spolupracují při prodeji šatstva v prostorách sobotecké fary.

Program byl ukončen a tetičky se rozloučily s přáním pohody a stálého zdraví v době, kdy vůně grilovaných klobásek připomněla oslavencům, že je čas se občerstvit a povečeřet.

Odpoledne proběhlo v srdečné atmosféře. A aby si mohli obyvatelé domova 15ti leté výročí kdykoli znovu připomenout, vznikl dokument natočený panem Mlejnkem.

Všichni budeme na vydařené oslavy rádi a hezky vzpomínat.

Za baráčnickou obec Sobotka zaznamenaly tetičky Pažoutová a Švarcová

Poslední výlet baráčníků před ukončením turistické sezony.

V sobotu 13. 9. jsme se probudili do slunečného dne jako stvořeného pro cestu za poznáváním přírodních krás naší vlasti, a tak jsme se vydali vstříc vytyčeným cílům. Pro podzimní výlet jsme si vybrali severočeskou oblast naší republiky.

S řidičem panem Floriánem a plně obsazeným autobusem jsme vyrazili na první místo během našich zastávek, obec Kravaře. Tady nás čekalo překvapení v podobě největšího dochovaného roubeného stavení v Čechách „Visecké rychty“. Byli jsme srdečně uvítáni místními průvodkyněmi. Prohlídka tří pater opravené rychty s regionálním muzeem a velmi zajímavé vyprávění nám poskytlo mnoho užitečných informací o životě lidí na venkově.

Výletní den začal skvěle a již jsme se těšili na další cíl naší cesty, zámek Ploskovice. Ani na tomto místě jsme nešetřili chválou. Krásně upravená zahrada, po které se pyšně procházelo 24 ochočených pávů, stále se pohybovali v naší blízkosti a loudili něco dobrého do zobáčku. Bohužel ani jeden ze samců neukázal svoji nejpůsobivější přednost, paví ocas. Zajímavý byl interiér zámku a nevšední zážitek nám připravila návštěva zámeckého

sklepení s prohlídkou grottů. Po vydatném obědě v hotelu Racek v Ústěku a krátké procházce k místní raritě „Ptačí domy“ nás čekala poslední zastávka cesty, ZOO park Ústí nad Labem. Park je umístěn v kopcovitém terénu a tak jsme rádi využili nabídky na svezení motorovým vláčkem až na nejvyšší bod ZOO. Během sestupu jsme si důkladně prohlédli všechny výběhy pro zvířecí obyvatele parku. Obdivovali jsme jak zvířata

z exotických částí světa, tak zde byla zastoupena i zvířátka, která známe z domácích chovů nebo přírody.

V takto nabitém výletním programu jsme přestali úplně vnímat čas. Až sluníčko, které se začalo schovávat za obzor, nám připomnělo, že bychom měli obrátit směr k domovu.

Do městečka pod Humprechtem jsme se vrátili již za tmy. Příjemně unaveni, ale spokojeni s průběhem celého výletního dne, plni dojmů a nevšedních zážitků.

Poslední výlet s baráčníky v roce 2008 dopadl na výbornou. Děkujeme všem za zájem a účast na akcích, které naše baráčnická obec pořádá. Již se na Vás těšíme při dalších pořadech a cestách po vlasti.

Za baráčnickou obec Sobotka K. Pažoutová
(švandymistrová)

Baráčníci na výletě v Kravařích.

100 LET ŽELEZNIČNÍ ZASTÁVKY V MALECHOVICÍCH

Mnozí z vás, vážení a milí čtenáři soboteckého zpravodaje, znáte malechovickou zastávku jako výstupní místo, chodíváte-li do Hůry na houby nebo třeba na výlet na Nebákov. Ukrytá na okraji lesa, poblíž silnice z Mladějova do Libošovic, slouží již 100 let cestujícím domácím i návštěvníkům Českého ráje. 12. července 1908 byl dán do provozu nově zřízený peron a v jízdním řádu přibyla na trati vybudované v roce 1906 zastávka Malechovice – Roveň. Dřevěná čekárna byla zbudována ještě později.

100. výročí této pro nás významné události jsme oslavili společně s mnoha blízkými i vzdálenými sousedy, chataři a chalupáři, přáteli a příznivci. Stalo se tak v neděli 14. září 2008 na závěr 18. ročníku festivalu Jičín – město pohádky přijel do Malechovic historický pohádkový vláček. Přes 200 cestujících, dětí i dospělých, čekala slavnostně vyzdobená a upravená zastávka s krásně opravenou čekárnou. V tento

slavný den měla i svého přednostu stanice, železničního nadšence a sběratele Kamila Brože z Lomnice n. P. Příjezd vláčku očekával plný peron místních účastníků pečlivě připraveného slavnostního programu. Ten začal vlastně už ráno v samotném hlavním městě pohádky, v Jičíně. Pohádkově naladěným cestujícím hrála „Rytmická skupina Humbuk“, trio muzikantů, pěkně od podlahy už na jičínském nádraží. Jejich čertovské kostýmy předznamenávaly, že o čertoviny dnes nebude nouze! Dva harmonikáři a bubeník vítali příchozí i po příjezdu do Malechovic. Tentokrát zněla hudba pěkně z louky pod vysokým železničním náspem. Tam bylo jako první zastavení připraveno divadelní představení v podání dětského souboru Korálka z Dětenic. Paní učitelka Milena Bretová zdramatizovala a během prázdnin pro tuto příležitost obětavě s dětmi připravila pohádku „Jak Malechovice skrz Alenčinu čertovskou svatbu k slávě přišly“. K oslavě 100. výročí zastávky ji napsal Jan Sobotka, autorkou kreseb je malířka Eva Průšková, graficky upravil Václav Ševčík, vydalo nakladatelství

Gentiana v Jilemnici. Shromážděný dav byl postupně obdarován vytištěnou pohádkou upravenou jako omalovánky, svatebním oznámením a bílou svatební stužkou. Na příchozí hosty totiž čekala pravá a nefalšovaná čertovská svatba. Dříve však měli projít pod vedením vrchního čerta Tomáše krátký lesní okruh. Pod názvem „Lesní pedagogika“ připravili pro děti ochotní a vstřícní lesáci, reprezentující Lesy ČR, deset poučných zastavení s poznávacími soutěžemi. Na závěr se děti dočkaly pěkných odměn.

Po téměř dvou hodinách od příjezdu vlaku se všichni postupně shromáždili na „Mýtince“ v lese nad zastávkou. Zde na malé i velké čekalo tajemné pohádkové vyvrcholení – čertovská svatba. Ženicha s nevěstou pře-

vezl z lesa na vozíku taženém koníkem pekelný kočí. Doprovázela je hudba a hejno dováděvých čertů, m í s t n í čerchmanti po lidském způsobu zatahovali, výskot a jásot se rozléhal do daleka. Bujaré veselí pokračovalo i po oddavkách. Svatý Mikuláš za asistence p ů v a b n é h o anděla snoubence oddal, létalo peří, novomanželé dostali spoustu darů, tancovalo se a jed-

lo, až se všechno snědlo! Robin přivezl cukroví, po d'ábelském menu, které připravili myslivci z Libošovic, se jen zaprášilo. Horkou chvilku zažili i hasiči z Libošovic a Rovně. Pekelná jiskra od parní lokomotivy zažehla vysušený lesní porost. Nám pamětníkům připomněla dobu, kdy bylo nutné skoro po každém průjezdu parního vláčku v letním horku vzít lopatu a spěchat udusit počínající oheň. Pochvalu zaslouží všichni, kteří obětavě pomáhali, věnovali svůj čas pro radost a šťastný úsměv dětí. Na příznivce pohádek se radostně smálo a příjemně hrálo i vlídné sluníčko. Poděkování patří všem, kdo se o krásnou nedělní slavnost v Malechovicích zasloužili. Další informace včetně fotodokumentace naleznete na webových stránkách www.malechovice.cz

Alena Pospíšilová

ŠKOLNÍ STRÍPKY

Zahradní slavnost sobotecké školy

19. června 2008 se konala na zahradě naší sobotecké školy tradiční Zahradní slavnost. Ten, kdo se přišel podívat, rozhodně nelitoval. K vidění tu bylo mnoho zajímavých scének, divadelních představení a písničkářských projevů našich spolužáků. Všechny rozhodně nadchlo nadání žáka 5. třídy, který odvážně zazpíval písničku od skupiny No name Čím to je. Žáci 9.B se s námi a se školní docházkou rozloučili divadelním ztvárněním apokryfu Karla Čapka o Romeovi a Julii. Někomu přišlo zvláštní, že Julie se svíjí smíchem, přestože má být mrtvá, ale co, nejsme žádné hvězdy Hollywoodu a nějakou tu chybičku si můžeme dovolit. Kdo nebyl na té letošní Zahradní slavnosti, o hodně přišel, protože pochybují, že bude mít ještě někdy možnost vidět Nevhodnou pohádku, kterou zahráli žáci 8.B, nebo zajímavé chemické pokusy žáků 7.A

Rozhodně doporučuji jít se příště podívat na školní zahradu na Zahradní slavnost a prožít si to na vlastní oči.

Bára Fousková, 9.A

Děti dětem

Žáci a žákyně 8. ročníku v rámci českého jazyka a výtvarné výchovy pracovali ve 2. pololetí školního roku na projektu Děti dětem. Proč jsme si vybrali zrovna ten? Vedlo mě k tomu několik důvodů. Prohlubující se nezájem dětí o čtení především, dále zhoršování vztahů mezi dětmi nižších a vyšších tříd a v neposlední řadě snaha o větší sepestí života školy, vytvoření společných zážitků.

Projekt se dělil na 2 etapy. První z nich byla zrealizována v úterý 2. dubna 2008 u příležitosti Mezinárodního dne dětské knihy. Žáci obou tříd 8. ročníku si připravili pro naše prvňáčky hezký program. Nejprve jim vysvětlili, že i knížky mají svůj svátek a že největším dárkem pro knížku je to, když si ji děti čtou. Poté jim sami přečetli tři krátké pohádky a následoval pohádkový kvíz, který malé děti společně řešily se staršími kamarády. Nakonec prvňáčci malovali svou oblíbenou pohádku. Celá příprava i realizace ve skupinách byla v režii žáků 8. tříd, kteří si tak vyzkoušeli tuto novou roli. Někteří byli překvapeni její obtížností.

Druhá etapa projektu vyžadovala náročnou přípravu. Děti 8. tříd se musely nejprve shodnout na výběru pohádky, již budou dramatizovat. Poté následovalo rozdělení rolí a hlavně výroba loutek a kulís ve výtvarné výchově za vydatné pomoci paní učitelky M. Klové. A potom „už jen“ zkoušet a zkoušet! V posledních dnech školního roku pak děti zorganizovaly pro prvňáčky „pohádkové dny“. Zahrály jim pohádky Jak šlo vejce do světa (8. A), Dvě sestry (8. B) a po skončení představení si „naši herci“ rozdělili děti z 1. tříd do skupin a pustili se s nimi do plnění pohádkových úkolů venku v areálu školy. Ty pro ně připravili ti žáci, kteří v pohádce nevystupovali. Nakonec byli všichni zúčastnění odměněni nejen sladkostí, ale i pocitem radosti z pěkně vydařené akce. Protože se pohádka dětem líbila

a dala nám všem hodně práce, předvedli jsme ji i žákům 2. a 3. tříd a dětem z mateřské školky.

Mě jako iniciátorku celého projektu potěšilo hlavně to, že sami „osmáci“ přišli s myšlenkou, aby se z těchto akcí stala „tradice“, neboť potěšit někoho, třeba jen pohádkou, přece stojí za to! Proto si myslím, že to s tou „naší mladou generací“ zase není tak úplně zlé, jak se někdy na první pohled zdá. A to mě naplňuje optimismem a chutí do další společné práce.

Jana Knapová

Pořad „Na rovinu“

V úterý 9. 9. 2008 se žáci 2. stupně zúčastnili hudebně dramatického představení „Na rovinu“. Tento pořad byl zaměřen na prevenci sociálně patologických jevů. Účinkující netradiční formou přiblížili dětem nebezpečnost jakékoli závislosti (cigarety, alkohol, OPL, počítače, mobilní telefony). Hluběji se věnovali problematice kouření. Význam prevence přirovnali k antivirovému počítačovému programu. Na závěr prostřednictvím své písně se snažili dětem říci, jak je důležité nebát se požádat o pomoc v případě nesnází.

Marcela Pipková

Dravci

Dne 8. září 2008 připravila společnost na ochranu dravých ptáků Zayferus zajímavou akci, která proběhla na stadionu za školou.

Žáci si prohlédli dravce a dozvěděli se, čím je který dravec zajímavý. měli příležitost zapojit se do soutěže o pexesa a kalendáře s dravci. Také si mohli dravce zavolat na ruku. Po krátkém a poučném výkladu začaly lety. Žáci pozorovali, jak dravci létají a loví. Společnost Zayferus nám tak postupně představila 27 dravců, od malého výřečka, který váží pouhých 90 gramů, až po 10 kilogramů těžkého supa s třímetrovým rozpětím křídel.

Všem se tato přírodovědná akce velmi líbila.

Jiřina Bradnová

Návštěva „pohádkového“ Jičina

Ve čtvrtek 11. září se všechny třídy prvního stupně vydaly na pohádkový festival do Jičina.

Festival pohádek byl letos zaměřen ryze čertovsky. A opravdu bylo možné se s čerty setkat na každém kroku. Dětem přálo i slunečné počasí. Náplň „pohádkového“ putování jednotlivých tříd byla vskutku rozmanitá. Festival totiž nabízel tvůrčí dílny, drobná divadelní představení, návštěvu Valdické brány a mnoho dalších zábavných akcí.

Druhé a čtvrté třídy navštívily také jičínské kino, kde děti zhlédly nové zpracování klasické pohádky Český Honza, kterou zde uvedla ČT Brno. Pohádka zaznamenala u dětí velký úspěch.

Děti se z pohádkového Jičina vracely možná trochu unavené, zato však velmi spokojené a s úsměvem na tváři.

Alena Slavíková

Pasování na čtenáře

Ve středu 24. září 2008 se vydali žáci druhých tříd na návštěvu sobotecké knihovny. Tam pro ně bylo připraveno milé uvítání.

Od paní knihovnice se dozvěděli základní informace o knihovně a půjčovním řádu. Potom byl každý žáček pasován na čtenáře a obdržel pamětní list s přihláškou do městské knihovny.

Pak už se děti rády pustily do prohlížení knížek a většina z nich si odnášela domů svou první vypůjčenou knihu.

Na tuto návštěvu budou v průběhu školního roku navazovat i další pravidelné návštěvy, jejichž cílem je podchytit u dětí zájem o čtení a rozvíjet jejich čtenářské dovednosti.

Přejeme všem malým čtenářům hodně hezkých chvil strávených nad knihou.

Alena Slavíková

Výlet k Baltskému moři

V neděli dopoledne 21. září jsme vyjeli se školou na poznávací výlet do Polska. V polské Sobótce ve škole jsme hned po příjezdu dostali oběd, zahráli jsme si s kamarády fotbal a basketbal. Poté jsme odjeli jiným autobusem do přímořského letoviska Jarosławiec, kde jsme se ubytovali společně s polskými dětmi.

Druhý den ráno jsme vstávali v půl deváté, po snídani jsme se šli podívat k moři. Bylo krásné a krajina kolem též. Odpoledne bylo plné her a večer se konala společná diskotéka.

Ve středu ráno jsme se nasnídali a vyrazili jsme autobusem do přímořského města Leba. Na místo jsme dorazili kolem jedenácté, nastoupili jsme na loď a vydali jsme se na okružní výlet na otevřené moře. Bylo to bezva. Byly obrovské vlny a velice to houpalo. Když jsme zakotvili, prohlédli jsme si město a koupili dárky a suvenýry.

Ve čtvrtek jsme se vydali autobusem k jezeru vzdálenému sedmáct kilometrů. Tam na nás čekala plachetnice. Po výletě plachetnicí nás v dílnách učili polské učitelky plést věnce z květin a trávy, také jsme šli na houby. Pan ředitel z polské školy nasbíral plnou tašku! Po návratu jsme měli osobní volno a hráli jsme s Poláky různé hry a soutěžili jsme. Nejzajímavější mi připadala hra zvaná Neptunálie, hra na piráty a Neptuny. Za vítězství jsme dostali bonbóny a čokoládu.

V pátek jsme vstávali brzy, museli jsme si nachystat věci, neboť jsme jeli s Poláky do aquaparku s mořskou vodou. Aquapark byl obrovský! Byla tam divoká řeka, relaxace, venkovní bazén, vířivky s příjemně teplou vodou, dvě skluzavky a dva tobogány. Byli jsme tam dvě hodiny, ale připadalo mi, že jsme tam byli jen malou chvilku. Tak rychle tam čas utekl.

V sobotu po snídani jsme šli stavět na pláž sochy z písku. Byla taková mlha, že nebylo možné rozeznat, kde končí nebe a začíná moře. Postavila jsem sama docela hezkou želvu.

Po obědě jsme si uklízeli věci a balili. Večer v devět začala diskotéka a v půl jedenácté pro nás přijel autobus

a vyrazili jsme zpět do polské Sobótky. V šest ráno jsme byli na místě. Rozespali, unavení a rozcuchaní jako strážidla jsme táhli zavazadla do školní družiny – do krásné družiny! (Tam jsem psala to, co nyní čtete.) Po snídani jsme si vyměnili telefonní čísla s polskými kamarády a zahráli jsme si stolní hry. A pak nastalo loučení ....

Nastoupili jsme do autobusu a vydali se krásnou polskou krajinou k domovu. Do naší Sobotky jsme dorazili v sobotu kolem poledne. Myslím, že to byl pěkný výlet.

Soňa Picková, 6.B

ZPRÁVY Z KNIHOVNY

Dne 24. září se v místní knihovně konalo pasování na čtenáře. Slavnostního aktu – pasování – se zúčastnilo 39 žáků ze dvou druhých tříd základní školy.

Pasování proběhlo za přítomnosti třídních učitelek. Děti pozorně poslouchaly, jaké knížky v knihovně mohou nalézt, že kromě pohádek pro ně určených je zde spousta odborných, ale i obrázkových knih – například o zvířatech, vesmíru, o automobilech, o rostlinách.

Děti věděly, jak se mají ke knížce chovat a jak s ní zacházet.

Odměnou pro ně byl pamětní list, dárek a pohádka od I. Březinové „Medvídek : Kdo si se mnou bude hrát?“

Každý si vybral knížku kterou si vypůjčil domů a mé přání je, aby se děti do knihovny vracely a rády ji navštěvovaly.

Pavína Havlová

KNIŽNÍ NOVINKY Z REGIONU

Jaroslav Šimůnek :medailon / k vydání připravila a sestavila Daniela Haasová. - [Sobotka] : spolek Zdělanců při Šolcově statku, 2008.

Hříčky o královnách : útržky z běhu času / Oldřich Daněk. - 2. vyd., v nakladatelství Daranus 1. - Řitka : Daranus, 2008.

Fráňa Šrámek - voják :od anarchismu k republikánství / Aleš Feters. - Sobotka : SMKS, 2008.

Blbiny z ústní dutiny / Jaroslav Suchánek ; [il. Petr Urban]. - 1. vyd. - Havlíčkův Brod : Fragment, 2007

Byl Fráňa Šrámek pastevcem koní? / Josef Rodr. - Vyd. 1. - Ústí nad Orlicí : Oftis, 2007.

Organizovaná občanská společnost v České republice / Petra Rakušanová, Barbora Stašková. - Vyd. 1. - Praha : Professional Publishing, 2007.

Po nejkrásnějších místech Čech, Moravy a Slezska / Zdeněk Knápek. - 2 vyd. - Olomouc : Rubico, 2007.

Tam v tom domě na náměstí : život a dílo manželů Marie a Václava Hejnových / Jiří Hraše ; předmluva Jan Bílek. - Sobotka : SMKS : OS Šrámkova Sobotka, 2007.

Východní Čechy :příroda a historické dědictví = Ostböhmen = East Bohemia / [Martin Leschinger]. - Vyd. 1. - Ústí nad Orlicí : Flétna, 2007.

Karel Samšíňák :medailon / [František Dvořák, Aleš Feters]. - [Sobotka] : Spolek Zdělanců při Šolcově statku, 2007.

Český ráj na starých diapozitivech / Jana Scheybalová, Roman Karpaš. - Vyd. 1. - Liberec : Nakladatelství RK, 2007.

Z rytířských dob Čech a Moravy / Dagmar Štětínová ; ilustrovala Inka Delevová. - 1. vyd. - Praha : Marie-Tum, 2007. 186 s. : il.

55 českých legend z hradů, zámků a měst / Alena Ježková ; [ilustrace Zdenka Krejčová] . Vyd. 1. - Praha : Práh, 2007.

Pomocné technické prapory : osudy odvedených z Jičína, Sobotecka, Novopacka a Hořicka / [uspořádala Hana Fajstauerová ; předmluvu napsal Robert Kvaček]. - Jičín : Regionální muzeum a galerie v Jičíně, 2007.

Ročenka 2007 o květnatých loukách a přírodních rostlinách kolem nás, v krajině i na zahradě : jak vlastními silami a citem udržovat a zakládat květnaté louky - nedoceněný poklad české krajiny / sepsali podle svých zkušeností Bohumil Bradna a Zdeňka Nikodémová ; [fotografie Petr Křišťan]. - Markvartice : Planta naturalis, 2007.

Skvosty hradů / Petr David, Vladimír Soukup ; [fotografie] Zdeněk Thoma. - Vyd. 2. - Praha : KK 2007.

Krvavé příběhy z hradů a zámků / Felix Krumlowský. - [Praha] : Petrklíč, 2008.

Toulavá kamera / Iveta Toušlová, Marek Podhorský, Josef Maršál. - 1. vyd. - Praha : Freytag & Berndt : Česká televize, 2008.

Lenka Dědečková, Knihovna Václava Čtvrtka v Jičíně

PŘED DVACETI LETY BYLA V SOBOTCE ZALOŽENA POBOČKA ZUŠ

Školní rok 2008/2009 je pro pobočku Základní umělecké školy J. B. Foerster v Jičíně již dvacátým rokem, kdy v Sobotce otevírá výuku hry na několik hudebních nástrojů.

Před dvaceti lety začínali manželé Ivana a Pavel Hučíkovi, jako čerství absolventi konzervatoře, v budově bývalých školních dílen. Tu také využívala ZŠ a v současné době už není v majetku města. Učili šest dětí na klavír, devět na harmoniku, dvacet sedm na kytaru, šest na flétnu a skoro tři desítky dětí chodily zpívat do sboru. Počátkem devadesátých let jsme kromě hudebního oboru otevřeli i obor taneční a výtvarný. Sobotka v té době měla docela slušnou malou „hudebku“, kam chodilo na sedmdesát dětí. V této podobě jsme vyučovali čtyři roky. V polovině devadesátých let do života pobočky zasáhl prodej městské budovy, ve které jsme sídlili, a rekonstrukce ZŠ (v té době skončila činnost tanečního oboru). Za naši chybu z té doby pokládám to, že jsme nepřišli s návrhem, aby se při rekonstrukci ZŠ počítalo se 2 samostatnými třídami pro ZUŠ. Nedomyslně bychom se rozhodli, jestli by byl tento návrh reálný, ale za zamyšlení určitě stál. Nicméně město budovu prodalo a my jsme se potom stěhovali do ZŠ, kde působíme dodnes. Zpočátku to nebylo vůbec jednoduché. Dostali jsme k dispozici jednu menší místnost, ostatní třídy jsme mohli využívat po skončení výuky v ZŠ. Pro potřebu tří až čtyř učitelů (ačkoli neučili na plný úvazek) a padesáti dětí docela bída. Ale víc místa zkrátka nebylo.

K tomu probíhala velmi špatná komunikace na všech stranách, mohu-li to krátce hodnotit. V letech 2000-2005 došlo k poměrně velké stagnaci naší pobočky, skončil výtvarný obor, manželé Hučíkovi se odstěhovali a přestali zde vyučovat, takže když jsem se v roce 2006 vrátila z MD, byla jsem tu sama s patnácti žáky a nad dalším fungováním školy visel poměrně velký otazník. Ovšem díky pochopení paní ředitelky ZUŠ Jaroslavy Komárkové, vedení ZŠ a podpoře města (mimochodem tuto podporu jsem zaznamenala poprvé v historii pobočky) jsme „vstali z mrtvých“. Vedení ZŠ vyšlo všem potřebám ZUŠ maximálně vstříc a dalo nám plně k dispozici jednu kmenovou třídu a zajistilo připojení na internet. Chci za to moc poděkovat. Také díky tomu náš dvacátý školní rok budeme slavit v tomto složení: Mgr. Zdeňka Badová (zpěv, hudební nauka, sboreček Notička), Hana Botková, Dis (kytara), MgA. Ondřej Matějka (zobcová flétna), já (klavír a elektronické kl. nástroje) a spolu s námi na šest desítek dětí.

Vás, čtenáře ZŠS, zvů, přijďte si naše výročí připomenout s námi. Prvním z koncertů, které na letošní školní rok připravujeme, bude **24.10. v 18.00 v sále Spořitelny v Sobotce** a představí se mladý jičínský klavírista, výborný muzikant a náš absolvent **Pavel Krčmářik**. Zahraje skladby L. Janáčka, F. Chopina, J. S. Bacha a G. Gershwin.

Petra Matoušková, vedoucí pobočky ZUŠ

SPORT

VÍT JANOUŠEK ml. MISTREM ČESKÉ REPUBLIKY *Úspěšný šestnáctiletý závodník ze Sobotky*

Supermoto – kategorie OPEN je soutěžní závod motokářů na upravených motokrosových mašinách s obsahem 450 kubických centimetrů. Jezdí se na trati dlouhé 1,5 – 2 km, kdy 75 procent tratě vede po asfaltu a zbytek v terénu. Jde tedy vlastně o kombinaci silničního a terénního závodu. S ohledem na délku tratě a maximální dosahovanou rychlost (až 160 km v hodině) jde pak především o rychlostní závod. Účastníky soutěže mohou být kluci od 15 let – horní věková hranice není určena.

Supermoto se v České republice jezdí na tratích Sosnová – Vysoké Mýto – Písek.

Poslední série závodů v roce 2008 se zúčastnilo 30 soutěžících z České republiky, Německa a Maďarska. Mistrovství České republiky s mezinárodní účastí sestávalo ze šesti kol a proběhlo v období od dubna do září 2008. Vítězem pěti z nich se stal šestnáctiletý Vít Janoušek, kluk, který se narodil a žije v Sobotce.

Sedím v autoservisu na okraji Sobotky naproti novopostavenému Mistrovi republiky a povídáme si.

Vítu, jak rychlý byl u tebe přechod z jízdního kola na motorku? Vyzkoušel sis v patnácti, kdy se dá udělat „malý řidičák“, jízdu na nějakém malém motocyklu?

Bylo to velice rychlé, malý motocykl jsem samozřejmě vyzkoušel, ale daleko víc jsem jezdil na čtyřkolce.

Kluci – motorky, auta, motory, to patří k sobě. Kdy to Tebe opravdu chytlo a jak jsi přišel k závodění?

Vztah k autům, motorkám, motorům máme v rodině. Provozujeme rodinný autoservis. Takže jsem to měl tak nějak odmalička v sobě. Závodil táta i starší bratr, nemohl jsem to nezkusit taky.

Zkusil jsi to, jezdíš rok a stal ses mistrem republiky. To je vynikající úspěch. Jenomže ten nepřišel sám od sebe. Co jsi pro to musel udělat?

Trénovat. Jezdit a jezdit. Udržovat si fyziku: posilováním, kondičním běháním, jízdou na horském kole a tak.

Při závodech se na trati řítíš až 160 kilometrovou rychlostí. Máš strach?

Na to není čas myslet. Se strachem se nedá závodit.

Co dostává vítěz?

Vavřínový věnec, poháry. Za celkové výsledky malou motorku PIT BITTE.

Co kromě usilovného tréninku rozhoduje o dobrém výsledku v soutěži, kterou jezdíš?

Rychlost, dobrý „odpich“ na startu. Všichni vyjíždějí najednou. Kdo dokáže rychle zareagovat na semafor, který dává signál ke startu, má naději, že se dobře umístí.

Jaké máš zázemí pro závodění, vůbec pro provozování takového koníčka? Kdo tě podporuje?

Hlavně rodina. Táta je můj mechanik. Zázemím je také tým Hart Bike Racing Team, přispěl mi třeba na závodní kombinézu, poskytuje technickou a odbornou pomoc. Podporují mě sponzoři jako například Hasko, Betty (Pavel Louda), Jiří Suchánek (Spojovací materiály), Saša Kopecký (BM).

V Sobotce tedy s námi žije novopečený mistr republiky. Obyčejný, skromný šestnáctiletý kluk, budoucí automechanik. Se závoděním teprve vlastně začal a jak je vidět, se svou motorkou si velice dobře rozumí. Jezdit ho baví a závodit chce i do budoucna – i v kategorii dospělých. Popřejme mu vytrvalost, odvalu, úspěch, zázemí. Ať mu jeho motorka dobře jede a jemu samotnému ať se hlavně při závodění nestane nic zlého. Za vynikající reprezentaci, a tím také za dobrou propagaci Sobotky Vítkovi upřímně děkujeme.

Miroslav Jalovecký

TURNAJ V MARIÁŠI

51 mariášníků přijelo na jubilejní 20. turnaj v mariáši v rámci mistrovství Českého ráje na Nebákov. Mezi nimi byla též jedna žena - paní Hudrlíková z Dětenic, která se umístila na 31. místě. Turnaj se konal jako druhé kolo mistrovství Českého ráje v mariáši. Vítězství, krásný putovní pohár a radio jako trojkombinaci v hodnotě 1000 Kč od sponzora pana Jurigy z Libošovic si odvezl pan Jiří Kroupa z Čisté, na druhém místě se umístil pan Václav Severýn z Liberce a třetí místo patří panu Škaloudovi z Lomnice n. P. Hodnotné ceny, které darovali sobotečtí sponzoři (stavební fa Kořátko, Bistro pana ing. Hoška, řeznictví pana Petra Hanuše a dále železářství Dolní Bousov a také tamní líkérka AP liquors a hotel Ort z Nepřívěce) ozdobily vyhlásování vítězů turnaje. Po dvou kolech vede pan Rudolf Janko ze Cvikova se součtem bodů 74. Soboteckých mariášníků se tentokrát sjelo sedm. Již tradičně se ze Sobotáků na nejlepším místě umístil pan František Hanuš, který byl na 12. místě a celkově po dvou kolech figuruje v mistrovství Českého ráje na 6. místě. Poslední turnaj mistrovství Českého ráje se koná 20. prosince. Celkový vítěz mistrovství si odveze vysavač firmy Zanussi, který věnovala pražská firma Opravy a údržba.

Ivan Šourek

TURNAJ V MARIÁŠI VIII. ROČNÍK - TURNAJ NEBÁKOV

KDY : 20. 12. 2008 – přejímka 8:00 - 8:45
KDE : Chata Nebákov mezi obcemi Mladějov a Libošovice, v obci Roveň odboč na Nebákov
JAK : Pět kol – po 60 min.
CO: Volený ve třech osobách
KOLIK : 120 Kč – startovné, v ceně oběd
KONTAKT : 603 319 946
e-mail : mariasceskyraj@seznam.cz

Z REDAKČNÍ POŠTY

Opravdu jen zapomněli!

Jak jinak si vysvětlit jednání Zastupitelů města Sobotky? Ve dnech, kdy si celá země i demokratický svět připomíná 40. výročí okupace republiky, naši zastupitelé vyznamenávají komunisty. Je to nehoráznost a vrchol arogance. Koho budou velebit příště? Bílé podkolenky nebo snad holé lebky!

Jako národ jsme se s minulostí dosud nevyrovnali a toto má být příklad pro naše děti? Komunisty považují za zhoubný nádor v lidské společnosti a jeho metastázy kolují, jak je vidět, ještě dnes. Čas na odsouzení sice uplynul, bohužel, ale děkovat jim snad mohou pouze v Kocourkově, nebo i v Sobotce v roce 2008. I zastupitel se může mýlit, ne však jednomyslně. Jestliže vám opravdu jde o blaho a rozvoj města, máte jedinečnou příležitost vyvodit osobní odpovědnost.

Darek Bareš

UZAVŘENÉ SŇATKY

- 1. 8. 2008 zámek Humprecht**
Soukup Petr, Praha
Jirmanová Markéta, Hostinné
- 1. 8. 2008 zámek Humprecht**
Gladiš Jiří, Praha
Macounová Kristýna, Mladá Boleslav
- 2. 8. 2008 zámek Humprecht**
Dvořák Milan, Praha
Stoklasová Jitka, Staré Hrady
- 2.8.2008 zámek Humprecht**
Kubišta Miroslav, Jičín
Voborníková Lucie, Nemyčeves
- 8. 8. 2008 zámek Humprecht**
Kobera Luděk, Mladá Boleslav
Rešlová Lucie, Mladá Boleslav
- 8. 8. 2008 zámek Humprecht**
Jaroš Zdeněk, Konecchlumí
Zmrhalová Kateřina, Kozojedy
- 8. 8. 2008 zámek Humprecht**
Šulc Jiří, Holín
Rudolfová Tereza, Valdice
- 8. 8. 2008 zámek Humprecht**
Valenta Václav, Čistá
Hendrychová Eva, Čistá
- 8. 8. 2008 zámek Humprecht**
Heršálek Martin, Střevač
Šulíková Štěpánka, Praha
- 8. 8. 2008 hrad Kost**
Foltýn Petr, Praha
Baudyšová Věra, Jičín
- 8. 8. 2008 hrad Kost**
Lejsek Michal, Jičín
Náhlovská Iveta, Podhradí
- 8. 8. 2008 obřadní síň**
Hrubý Roman, Horní Bříza
Zíková Jana, Horní Bříza
- 15. 8. 2008 zámek Humprecht**
Maruška Michal, Mladá Boleslav
Jonášová Lucie, Osek
- 15. 8. 2008 zámek Humprecht**
Kozák Marcel, Železnice
Bušková Tereza, Březka
- 16. 8. 2008 hrad Kost**
Svoboda Roman, Nýrsko
Barková Roxana, Železnice
- 16. 8. 2008 hrad Kost**
Krása Jan, Jablonec nad Nisou
Kabelková Marcela, Jablonec nad Nisou
- 20. 8. 2008 obřadní síň**
Král Milan, Vojice
Hrnčířová Jana, Bříza
- 20. 8. 2008 hrad Kost**
Černý Jan, Hradec Králové
Schejbalová Pavla, Opatovice nad Labem
- 25. 8. 2008 horkovzdušný balón nad Sobotkou**
Santus Richard, Nový Dvůr
Lloyd Markéta, Dvůr Králové nad Labem

občanů, kteří dovršili věk 80, 85, 90 a více let a mají trvalý pobyt v Sobotce a připojených obcích.

Snad poprvé se stalo, že v období dvou měsíců, kdy Zpravodaj Šrámkovy Sobotky vychází, byl jenom jeden oslavenec. Bylo by jich více, ale zrovna v den svých narozenin nejsou v republice, či mají jiný problém, a tak zůstala jediná jubilantka, paní **Marie Vocásková** ze Stéblovic. Narodila se před 80 lety, dne 9. 9. 1928 a možná proto, že její děda byl hajným, staly se jejím trvalým bydlištěm Stéblovice - na Babylonu. Krásný výhled do kraje a úzké spojení s přírodou ji potom provázely životem. Neschůdné jí nepřišlo ani docházení do školy v Sobotce a později i denní chůze přes les na vlakovou zastávku do Malechovic. Dojíždět do zaměstnání do Mladé Boleslavi musela celý svůj aktivní život, pracovala ve Škodovce a dokonce i ve směnném provozu. Vychovala jediného syna, který dnes žije s rodinou v Rovensku p. Troskami a Stéblovic se tak staly víkendovým stavením. Paní Vocásková by už ve svém věku a také vzhledem ke zdravotním problémům nemohla být trvale sama. Pobývá proto v léčebném zařízení a rodina ji přiváží domů ke kratším návštěvám. Její narozeniny se však staly setkáním široké společnosti, která v příjemném prostředí prožívala s jubilantkou jeden z posledních teplých letních víkendů letošního roku.

Ještě jednou vše nejlepší!

Jaroslava Vraná

Několik šrámkovských a soboteckých výročí

Koncem září jsme si mohli připomenout tři jména spjatá i se Šrámkem a Sobotkou. Dne 25. září 1868 se narodil **Jaroslav Kvapil**, významná osobnost konce 19. a první poloviny 20. století. V Národním divadle režíroval první nastudování Šrámkova Léta v roce 1915, další jeho hry pak uváděl ve Vinohradském. V době první světové války se podílel na protirakouském odboji. Napsal i řádku vlastních her, z nichž asi nejznámější a nejhranější byly Princezna Pampeliška a Oblaka. Je i autorem libreta k Dvořákově Rusince a Jiráskovi poradil titul k jeho nejhranější hře Lucerně.

O den později jsme si připomněli, že 26. září 1958, tedy před 50 lety, zemřela herečka **Zdeňka Baldová**. V Národním divadle hrála mj. slečnu Růženu v Létě, mnozí ji asi pamatujeme spíše jako paní Hlubínovou v Krškově filmu Měsíc nad řekou. - Týž den roku 1898 se narodil v Sobotce **prof. Václav Hejn**, osobnost vskutku výjimečná, osobní přítel Fráni Šrámkovi. Byl jedním z organizátorů vydání Knížky o Šrámkovi k básnickově padesátce (1927), hrál v prvorepublikových prázdninových divadelních představeních, režírovaných Fráňou Šrámkem, pomáhal mu i v jejich přípravě. Jeho korespondence s básníkem dosvědčuje opravdu blízký, přátelský vztah. Po Šrámkově smrti se zasloužil o vybudování soboteckého šrámkovského archivu, redigoval první ročníky Zpravodaje, publikoval v něm i řádce sborníků desítky zasvěcených studií.

-AF-

Několik výročí z konce roku

Na začátku listopadu (3/11) můžeme připomenout nedožitě 85. narozeniny **prof. Jiřího Demla**, pravidelného návštěvníka Šrámkových Sobotek a významnou osobnost mezi sběrateli drobné grafiky, znalci výtvarného umění i literatury, dobrého společníka, autora mj. i publikace o malíři Zdeňku Mlčochovi, dalším z milovníků Sobotky. V Českém ráji nemůžeme pominout malíře a grafika **Karla Vika**, který se narodil 4. listopadu 1883. V jeho rozsáhlém díle najdeme i řadu motivů z našeho města a okolí.

Dne 23. prosince uplyne už 170 let od narození básníka **Václava Šolce**, jehož odkaz zůstává v Sobotce stále živý. O Vánocích v tragickém roce 1938 zemřel **Karel Čapek**, jedna z největších osobností našich kulturních dějin. Díky přátelství s Fráňou Šrámkem navštívil několikrát i Sobotku, oblíbil si ji a pochvalně o ní psal. Je vlastně nepřímým původcem označení Šrámkova Sobotka, protože jeden ze svých fejetonů nazval Básníková Sobotka.

Dne 27. prosince 1978 zemřel spisovatel literatury faktu **Ludvík Souček**, s nímž jsme nedlouho před tím besedovali před Šolcovým statkem. A 30. prosince 1973 zemřela sobotecká rodačka **Zdena Havlíková**, rozená **Kutmonová**, profesorka trutnovského gymnázia. Hrál kdysi v Sobotce pod Šrámkovým vedením slečnu Růženku v Měsíci nad řekou. Odpočívá už 35 let u zdi soboteckého hřbitova v rodinném hrobu nedaleko někdejšího hrobu rodiny Špálovy.

-AF-

Dne 20. září 2008 vzpomínáme **100. výročí narození MUDr. Aloise Kafky**.

Kdo jste ho znali, vzpomeňte s námi!

kresba Tamara Kafková

OPUSTILI NÁS NAVŽDY

Červenec

Dne 30. července zemřela ve věku nedožitých 89 let paní Radmila Volfová ze Sobotky.

Srpen

Dne 3. srpna zemřela ve věku nedožitých 95 let paní Marie Šudová ze Hřmenína. Dne 6. srpna zemřela ve věku 89 let paní Růžena Kulová, rozená Šliková, z Dolního Bousova. Dne 7. srpna zemřela ve věku 73 let

paní Anna Mocáková, rozená Mařanová, z Dobšína. Dne 8. srpna zemřel ve věku 66 let pan Josef Rejř z Dolního Bousova. Dne 10. srpna zemřel ve věku nedožitých 77 let pan Josef Kalvach, rodák ze Sobotky. Dne 14. srpna zemřel ve věku 67 let pan Josef Drbohlav ze Sobotky. Dne 16. srpna zemřela ve věku 79 let paní Květuše Machová, rodačka ze Sobotky, Jičín. Dne 28. srpna zemřel ve věku 43 let pan Jiří Václavík z Markvartic. Dne 29. srpna zemřel ve věku nedožitých 82 let pan František Hrdina z Dolního Bousova. Dne 30. srpna zemřela ve věku 73 let paní Olga Javůrková, rozená Šolcová, z Markvartic. Dne 31. srpna zemřel ve věku nedožitých 60 let pan Karel Smrž ze Sobotky. Dne 31. srpna zemřel ve věku 85 let pan Josef Drapák z Plhova.

Září

Dne 1. září zemřela ve věku 82 let paní Zdenka Antošová, rozená Horčíková, ze Sobotky. Dne 7. září zemřel ve věku 87 let pan Jaroslav Hanuš z Lavic. Dne 8. září zemřela ve věku nedožitých 68 let paní Hana Krupičková z Plhova. Dne 13. září zemřela ve věku 83 let paní Eliška Heršálková, rozená Kašťáková, ze Střevače. Dne 16. září zemřel ve věku 78 let pan Vladimír Kyzivát, Záhorský - Malechovice. Dne 17. září zemřel ve věku 90 let pan Antonín Fišer, řezník ze Sobotky. Dne 21. září zemřel ve věku 86 let pan Josef Dudek z Dolního Bousova. Dne 21. září zemřel ve věku 80 let pan Václav Holan, Sobotka. Dne 22. září zemřel ve věku 76 let pan Rudolf Borko, brusič skla ze Sobotky. Dne 25. září zemřel ve věku nedožitých 60 let pan Josef Ječný ze Sobotky.

Poděkování

Děkujeme všem, kdo se 13. 9. 2008 rozloučili s naším drahým manželem, otcem, dědou, panem Jaroslavem Hanušem. Díky patří též panu děkanovi Maryškovi. Děkujeme všem za květinové dary i písemné projevy soustrasti. Poděkování rovněž rodině Krejčíkových za důstojné vypravení pohřbu a panu Kubištovi za projev.

Manželka, dcera s rodinou a ostatní příbuzní

Vydávává STŘEDISKO MĚSTSKÉ KULTURY SOBOTKA

nám. Míru 4, 507 43 Sobotka, tel. 493 571 618

e-mail: smks@sobotka.cz, www.sobotka.cz

Odpovědný redaktor: Jan Janatka

Redakční rada: K. Bílek, P. Havlová,

M. Jalovecký, L. Vejclová

Grafická úprava: Jan Janatka

Tiskne RK TISK, Hradecká 1130, Jičín, 493 546 911

Podávání novin, zásilek povoleno ČP, s.p. - OZ Vých. Čechy

č.j. P/2—1440 / 98 ze dne 3. 3. 1998

ISSN 12 12—7906

MK ČR E 11 563

Uzávěrka dalšího čísla 28. 11. 2008